

TUONILMAISIIN OVAT SIIRTYNEET

Heikki Marttinen kuoli 10.6.1993 Helsingissä. Hän oli syntynyt 12.5.1912 Kajaanissa, missä hänen isänsä Iivo Marttinen tuolloin toimi kauppa-alalla.

Varhaislapsuutensa vuodet hän vietti Vuokkiniemen Kivijärven kylässä, aloitti koulunkäynnin Oulussa ja tuli ylioppilaaksi Helsingin Kulmakoulusta. Elämäntyönsä Heikki Marttinen teki postilaitoksen palveluksessa.

Leskirouva Irma Annikki Törmänen o.s. Havukainen kuoli Helsingissä 4.2.-93. Hän oli syntynyt Viipurissa 16.3.1921 liikemies Uno Havukaisen ja hänen vaimonsa Lyylin tyttärenä.

Koulunkäynnin hän aloitti Viipurissa, toimi sitten maanpuolustustehtävissä lottana ja kirjoitti ylioppilaaksi jatkosodan aikana Lahdessa 1942. Vuonna 1945 hän solmi avioliiton Heikki Törmäsen kanssa. Opiskeltuaan Helsingin yliopistossa hän toimi postivirkailijana ja perheenemäntänä kasvattaen neljä lasta. Nuoruusvuosien harrastukset, musiikki, piirustus ja kuntoilu olivat aina hänelle läheisiä.

Lukeri Niemelä o.s. Aho, ent. Ollakka kuoli 26.5.93 Ylikiimingissä. Hän oli syntynyt 5.6.1905 Pistojärvellä.

Irja Tuomala o.s. Tervo kuoli Oulussa 6.7.93. Hän oli syntynyt Uhtualla 4.8.1912.

Pitäjäneuvos, pankinjohtaja Teodor Rinne kuoli 12.8.93 Kajaanin keskussairaalaan. Hänet tunnettiin kotiseudullaan Suomussalmella ja koko Kainuussa monipuolisena kulttuuri-ihmisenä ja yhteiskunnallisena vaikuttajana.

Teodor Rinne oli aktiivisesti mukana myös Karjalan Siivystysseuran toiminnassa ja esiintyi usein seuramme heimojuhliissa. Huumorin ystävänä hän esitteli itsensä juhlahavvaalle kolmella kielellä sanoen: Mie olen suomeksi Teodor Rinne, karjalaksi Jehrimäni Huoti ta veneäheksi Feodor Aleksandrovits Melentjev. Hänet tunnettiin erinomaisena vian murteen taitajana, näyttelijänä ja lausujana.

Teodor Rinne oli syntynyt 8.11.1927 Suomussalmella, mutta vankkaa vienalaista juurta koko mies: hänen vanhempansa oli Akonlahdesta, isä Aleksanteri ja äiti Tatjana.

Sotaveteraani Niilo-Nikolai Lökki kuoli Helsingin Laakson sairaalassa lyhyen, mutta ankaran taudin muramana, 9.3.1993.

Hän oli syntynyt Suojärven kunnan Turhanvaaran kylässä. Perustanut perheen naapurikylän Soja Koivusen kanssa. Evakkotaival päättyi Helsinkiin, mistä muodostui monikymmenvuotinen asuinpaikkakunta.

Niilo tunnettiin nuoruudessa hyvänä kilpahihtäjänä. Hiihtotaitoa tarvittiin myös sodan aikana Aunuksen korvissa, kun joutui hiihtopartioidiin.

Karjalaisena ja ortodoksisena Niilo oli usein nähty osallistujana hänelle läheisissä tilaisuuksissa.

Niilon siunasi viimeiseen lepoon oman pitäjänsä pastori Juhani Härkin. Suremaan jäivät vaimon lisäksi lapset, lastenlapset ja sukulaiset sekä ystävät. K.P.

Talvi lähestyy

Syksy saapuu jälleen ja on aika miettiä tulevan talvikauden toimintaa järjestöissä. Vuosien rutiinilla muodostunut tapa tehdä asioita on tuttu ja turvallinen. Ehkä kuitenkin tänä vuonna olisi aika katsoa hieman taaksepäin ja miettiä, miten mukaan toimintaan voisi saada myös uusia ja nuoria jäseniä.

Kiinnostuksen kasvua mm. talkootyöhön on ollut havaittavissa jo jonkin aikaa. Nämä voimat tulisikin voida valjastaa yhteiseksi hyväksi heimoveljemme auttamiseksi. Siksi kiinnostuneille pitäisi kertoa, että yksi mahdollisuus vaikuttaa asioihin on toimia karjalaisjärjestöjen kautta niiden joukkovoimaa kasvattaen. Myös seurojen yhteistoiminta

on mahtava idea- ja tietopankki, joka tulisikin voida hyödyntää entistä paljon tehokkaammin. Vain näin voidaan turvata karjalaisen kulttuurin säilyminen tuleville polville.

Yhteistyön rakentaminen on paljon helpompaa, jos tunnemme toinen toisemme. Siksi kuljemme tapaamassa toisiamme erilaisissa kokouksissa ja seminaareissa. Teemme joukolla tutustumisretkiä toistemme vieraisiksi ja muuallekin ympäröivään maailmaan. Jotta näistä matkoista ja retkistä saataisiin suurin mahdollinen hyöty — virkistykseen ei ole kiellettyä — matka kannattaa suunnitella ajan kanssa ja laatia aikataulut riittävän joustaviksi.

Näin menetellen turha kiire ei pilaa muuten onnistunutta matkaa. Hyvin suunnitellulla retkellä on yleensä myös mahdollisuus pysähtyä tutustumaan nähtävyyksiin ja erikoisuuksiin, ja toisinaan matkan varrelta voi löytyä myös harvinaisen edullinen tai muuten erikoinen ostospaikka, jossa kannattaa pysähtyä tutkimaan tarjontaa. Entäpä sitten monipuolinen valikoima museoita, käsityöläispajoja, näyttelyitä jne. Milloin muuten tulee kuljettua samaa reitillä?

Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty, on vanha sanonta, joka yhä pitää paikkansa. Runsaasti kokemuksia antaneelta retkeltä, kokousmatkalta tai vastaavalta palattua jaksaa entistä paremmin ideoin varustettuna ja virkistyneenä kantaa kortensa yhteiseen kekkoon oman heimon ja koko kansan onneksi. — KH

VALAMON KANSANOPISTO

Sukututkimuskurssilla on tarkoitus perehtyä venäjänkielisten kirkonkirjojen ongelmiin ja oppia lukemaan ja tulkitsemaan niitä.

SUKUTUTKIMUSKURSSIT:

- A 24.—26.9. (alkeistiedot)
- B 10.—12.12. (jatkoarjoituksia)
- C 14.—16.1.1994 (erikoisongelmia)

Jokainen kurssi on oma kokonaisuutensa, mutta ne on suunniteltu niin, että tehtävät ja asiakirjat vaikeutuvat kurssin edetessä. Tavoitteena on, että kurseille osallistunut pystyy itsenäisesti selvittämään asiakirjojen lukuun ja tutkimukseen liittyviä ongelmia. Opettajana toimii tutkija Tuula Kiiski Joensuun Yliopistosta.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset puh. (972) 61 988.